

อภิสิทธิ์ แก้วขาว 2556: การพัฒนามาตรฐานการปฏิบัติทางการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่ดี
สำหรับปลากัด ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (การจัดการประมง)
สาขาการจัดการประมง ภาควิชาการจัดการประมง อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก:
ผู้ช่วยศาสตราจารย์เมธี แก้วเนิน, Ph.D. 179 หน้า

การศึกษาในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้นในการปฏิบัติ
ตามมาตรฐานการปฏิบัติทางการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่ดี และการพัฒนามาตรฐานการปฏิบัติทางการ
เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่ดีสำหรับปลากัด โดยทำการสัมภาษณ์เกษตรกรในพื้นที่อำเภอเมือง และ
นครชัยศรี จังหวัดนครปฐมจำนวน 52 ราย ระหว่างเดือนมีนาคมถึงเดือนกันยายน พ.ศ. 2554

ผลการศึกษาพบว่า เกษตรกรมีระดับการศึกษาอยู่ในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา
ตอนต้นเป็นส่วนใหญ่ มีการจดทะเบียนฟาร์มกับกรมประมงเพียงบางส่วน ร้อยละ 61.50 โดย
เหตุผลหลักที่ไม่ได้จดทะเบียนฟาร์ม คือ เกษตรกรไม่ทราบข้อมูลเกี่ยวกับการจดทะเบียนฟาร์มจาก
เจ้าหน้าที่ภาครัฐซึ่งอาจจะเกิดจากการประชาสัมพันธ์ที่ไม่ทั่วถึงเกษตรกรส่วนใหญ่มีความรู้ความ
เข้าใจเกี่ยวกับมาตรฐาน GAP อยู่ในระดับต้องปรับปรุงและระดับต่ำ

ผลการศึกษาเกี่ยวกับความคิดเห็นต่อการจะนำมาตรฐานการปฏิบัติทางการเพาะเลี้ยงปลา
สวยงามน้ำจืดเพื่อการส่งออก ของกรมประมง และร่างมาตรฐานการปฏิบัติทางการเพาะเลี้ยงสัตว์
น้ำที่ดีสำหรับปลาสวยงาม ของสำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ (มกอช.) มาใช้
ในการตรวจประเมินฟาร์มเพาะเลี้ยงปลากัด พบว่า เกษตรกรผู้เพาะเลี้ยงปลากัดบางส่วน ร้อยละ
36.50 และ 78.95 ยังไม่เห็นด้วย โดยมีเหตุผลหลักเกี่ยวกับรูปแบบการเพาะเลี้ยงของปลากัด ซึ่งมิ
การใช้อุปกรณ์การเลี้ยงโดยเฉพาะที่แตกต่างจากปลาสวยงามชนิดอื่น เช่น ปลาทอง ปลาหางนกยูง

ผลการศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนามาตรฐานการปฏิบัติทางการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่ดีสำหรับ
ปลากัด พบว่าเกษตรกรทั้งหมด เห็นด้วยในการพัฒนามาตรฐานการปฏิบัติทางการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ
ที่ดีที่ใช้เฉพาะสำหรับปลากัด โดยแนวทางที่จะช่วยให้เกษตรกรสามารถปฏิบัติตามเงื่อนไขที่
กำหนดตามมาตรฐานได้ คือ จัดให้มีการรวมกลุ่มของเกษตรกรถ่ายทอดแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร
ภายในกลุ่ม และจัดให้มีการอบรมเกี่ยวกับมาตรฐานจากเจ้าหน้าที่ทางภาครัฐหรือผู้ที่เกี่ยวข้อง